

ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಜನರ ಹಿಂದಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯಲು ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಪಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರುವುದೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble member prepared to withdraw the resolution?

Sri B. MADHAVACHAR.—In view of the kind assurances given, I am prepared to withdraw the resolution if the House permits.

The resolution was, by leave, withdrawn.

No. 5.—Steps to be taken for the Amelioration of the all Backward Classes on the basis of the recommendation of the Backward Class Commission.

*ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ :—

“ಹಿಂದುಳಿದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಮಿಷನ್ ಮಂಡಲಯವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಜಾತಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಪಂಗಡಗಳೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಳಿದ ತರಗತಿಗಳ ಜನರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಭೆಯ ಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ”

ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಕಮಿಷನ್ ಮಂಡಲಯವರ ವರದಿ ಇನ್ನೂ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೇ ಅಲ್ಲಿನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಅವರು ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಅವರು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ? ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು

ಉದ್ದೇಶ, ಅಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವರದಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಿಂದುಳಿದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ವಾರಂಭವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರ ಹಾಗೂ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಏನೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನೆಯ ಮಾತಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೂ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರಕಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಇವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನನ್ನೂ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಷನ್‌ನ ವರದಿನೋ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವಿಗೇ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ—ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಾನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆ ಮಂಡಲಯವರಾದರೂ 2 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದೇ ಭಾರತದೇಶವನ್ನೇ ನುತ್ರಿ ಜನರ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ತದನಂತರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿ ಇನ್ನೂ ಈಚೆಗೇ ಬಾರದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವಿಗೇ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಅವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಅದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ.)

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಈ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಒಗ್ಗು ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೂಡಲೇ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಸೂಕ್ತ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತನುಲಕ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Motion moved:

"This Assembly is of the opinion that the recommendations of the Backward Class Commission be examined by the Government and suitable steps taken for the amelioration of all the Backward Classes including the Scheduled Castes and Scheduled Tribes."

SRI A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—It is better Sri Mariappa enlightens us on the several aspects because he was our representative on the Backward Class Commission.

MR. SPEAKER.—Nobody can force another Hon'ble Member to speak.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಂಗಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು).—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಈಗತಾನೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಏಕ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾಮಣ್ಣ ಮ್ಯಾನ್ ಎಂದು ನಾವು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಾರದ ಹೊರತು ಈ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಎಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಏರುಪೇರು

ಗಳಿರಕೂಡದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾನೂನಿ ನಂತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಹಾಗೂ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳವರ ನಿಜಜಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿನ ಮುಂದಿಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವರದಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದಿ ಭರತಖಂಡದ ಜನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಇವತ್ತಿನ ವರೆಗೂ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಮಾತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಮುಂತಾದು ವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಒಂದು ಕಾಪಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳಿದರೂ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ರಾಜರೂ ಅವರ ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಹರಿಜನರ, Scheduled Castes and Scheduled Tribes ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ Backward Class Commission ಎಂದು ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆ ಸಮಿತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಇದೀ ಭರತ ಖಂಡವನ್ನು ಟೂರ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವರದಿಯ ಒಂದು ಕಾಪಿ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ಯವೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆದರುತ್ತಾರೆಯೋ ಶಂಕೆ ಪಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನಿಮ್ಮಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಈ Backward Class Commission ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಾಕಾ ಕಾಳೇಲ್ವರ್ ರವರು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು Scheduled Castes ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು Backward class ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ದಾಗ Scheduled Castesಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಯೇ ಬೇರೆ, ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ವರದಿಯೇ ಬೇರೆ ಎಂದು classify ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು

ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೂ, Scheduled Castes and Scheduled Tribes ಜನಗಳಿಗೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ Advance Community ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ advanced community ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಎ. ಬಿ. ಸಿ. ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ Scheduled Castes ಮತ್ತು Scheduled Tribes ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ untouchables ಎಲ್ಲರನ್ನೂ, 'C' class ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಈ ಕಮಿಷನ್ ನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಾದರೆ, socialistic pattern ತತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸುವೆಂದು ನೀವು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಬಂಡಿತವಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ, ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಮಾಜ ವಾದದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು, ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri T. MARIAPPA (Mysore City North).—I shall speak after Tea, Sir, because I do not want to have a break in the middle.

Mr. SPEAKER.—The House will adjourn for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned at Fifty Minutes past Two of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

*Sri T. MARIAPPA. - Mr. Speaker, Sir, I beg to support the resolution for my Hon'ble friend Sri A. V. Narasimha Reddy. The resolution by itself is innocuous. It merely states that the recommendations of the Backward Classes Commission be examined. Sir, it is unfortunate that the Backward Classes Commission's Report has not been examined in the spirit in which the Constitution envisages the consideration of the many problems that afflict

the vast body of people constituting the Backward Classes. The Constitution envisages, Sir, appointment of a Commission to go in to the whole question of the problems that affect these Backward Classes.

Sir, with the dawn of independence, the framers of the Constitution realised that this country consisted of people who had not had uniform development during the course of history. It consisted of population at varying pace of development. Therefore, they thought it fit to insert a provision in the Constitution to have the whole problem examined with a view to ameliorate their conditions. It is not enough, Sir, if a few chosen people alone have all the opportunities of advancement. Under the Constitution equality of opportunity would have only real meaning when all the sections of the population are able to compete on equal terms. It is no good having a provision in the Constitution saying that equality of opportunity is afforded to all the people and yet if there are vulnerable sections of the population, if certain sections of the population are weak, they would not be able to hold their own particularly when there is keen competition either in the field of education or in the field of industries or in any other field of human activity. Therefore, the framers of the Constitution envisaged the collection of all the material necessary to assess exactly what the matter was. Therefore the provision was made for the appointment of a Commission.

Sir, the Commission was appointed in the year 1953 of which I had the privilege to be a member. The Commission toured round the country, covered nearly 40,000 miles, visited all the important centres, took evidence, heard the representatives of all the Backward Classes and representatives of even advanced classes, Ministers, Legislators and after a period of nearly two years they drew up a report and signed it on 18th March 1955. In this connection I beg to state that though the report was signed by the majority of members and nearly three members dissenting on the date on which this report was signed, yet the Chairman

(Sri T. MARIYAPPA)

of the Commission happened to write a forwarding note, forwarding the report to the President of India wherein he tried to examine the conclusions and recommendations of the Commission. It is true, Sir, that three persons had appended a note of dissent and one of the Dissenting Note was couched perhaps in extreme language because that person happened to feel the intensity of the whole question that confronted the Backward Classes in India.

A MEMBER.—Who was that person?

Sri T. MARIAPPA.—It is not necessary for me, Sir, to name the person; if the report had been in the hands of Hon'ble Members as it should be, then the whole spirit would be understood.

Sir, it would have been much better if the State Legislatures had been consulted soon after the report was placed on the table of the Parliament. There was a specific provision in the Constitution that the report with a memorandum of the Government of India should be placed on the Table of the Parliament. In fact, it is only recently that the report was placed on the Table of the Parliament and the memorandum attached to it drafted by the Home Ministry was received with mixed feelings all over the country. Most of the recommendations of that report, except one relating to reservation in service, were unanimous and yet even those recommendations had not been accepted by the Government of India. It is true that there was difference of opinion with regard to reservation in service. Only one member, if my recollection is correct, said that the reservation of service was opposed by him on principle. And yet most of the members were in sympathy with the underlying sympathy of giving representation to the Backward Classes because it constituted one of the ways of uplifting them. The merits apart, I beg of the Hon'ble Members of this House to get copies of that report from the Government of India and Government of Mysore and have that report discussed impartially and see how many recommendations of

that report could be accepted and implemented.

Sir, may I on this occasion say that most of those recommendations have been based on the experience gained in Mysore with regard to the tackling of problems of the Backward Classes. Mysore and some of the States in South India were the pioneers in this field. As early as 1918 that question cropped up in this House and the leaders of public opinion in those days had the courage and conviction to understand the problems in all its bearings and to tackle them in the right spirit. It is because of the right understanding of the problem and to some extent tackling it in the spirit in which it ought to have been tackled that the advancement by Mysore is specially good. Therefore, the Commission visited Mysore first. They examined many leaders of public opinion here. They got all the necessary materials from the Government of Mysore and most of the recommendations in the Commission's report are drawn on the experience gained by Mysore in tackling the problems of the Backward Classes. Sir, I do not want to weary the House from quoting numerous quotations of that report which is not, unfortunately, before us. I would like to say that the conditions in other parts of India, except South is highly deplorable. The problems of the Backward Classes have not been tackled in the spirit in which they ought have been tackled. Even after the advent of freedom these problems have not been considered at State level and less so at the Central level. Sir, these problems are not merely of economic nature; they are also of social nature. In other countries Sir, we see clearly the class distinction. In India, fortunately or unfortunately, the distinctions are vast and they are of not recent origin; the origin could be traced beyond more than 5,000 years. Therefore, these problems are not merely of economic kind but of social kind also. The remedies suggested in that report are also comprehensive, for those problems could not be kept pending for a long time. The problems should be tackled soon and every section of the population should be allowed to develop

as speedily as possible. It is only then what we aspire could be realised.

Sir, with regard to the representation in service there is much divergent opinion. From the year 1920 some communal justice has been rendered to these classes who are left behind. But in the North the condition is entirely different. The other Backward Classes, apart from the Scheduled Castes and Scheduled Tribes, are more backward than the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes. In the old Hyderabad before the reorganisation, the percentage of literacy is only 10 and in U.P. the literacy is only 10 per cent. Take the case of Rajasthan. It is about 9 per cent. Therefore, The economic conditions of these Backward Classes are highly deplorable in most of the Northern Indian States. There was a historical reason why this movement happened to take place in the North. In the South it started first in Kolahpur. His Highness the Maharaja of Kolahpur was greatly responsible for starting this movement in the South and he is the pioneer. He realised the plight of the Backward Classes and tried to uplift them. Gradually the movement spread towards the South in Mysore and Madras. If you compare the figures of representation in services in Mysore, for a period of 30 years the representation of the Forward Class has been reduced only by 30 per cent which shows for each year there has been an increase of one per cent of the Backward Classes. In 30 years we have been able to increase it to about 30 per cent. Therefore the opportunities thrown open for these Backward Classes have taken nearly 30 years to bear fruit. Even then except one community all other communities have not been able to have that much of representation which is in proportion to population of that community. The problems are so complex that advancement is necessarily to be gradual. It is necessarily to be slow and spread over a course of years. Therefore we pleaded in that Commission that earnest efforts should be made from now onwards to give adequate right of representation in services. Even then only a few of these communities would have

representation on the services. The Governments both in the Centre and State side by side should take steps for the educational advancement of these classes. One thing about which the opinion was almost unanimous is that adequate representation should be given to these Backward Classes in educational institutions. It was a unanimous recommendation and with that in view it was recommended 70 per cent of the seats in the higher professional and technical schools should be reserved for these classes. Even then they have to make very earnest, almost superhuman efforts, to catch up with the advanced communities. Nevertheless, Government of India and particularly the Home Ministry, with regard to this unanimous recommendation, say that in the Second Five-Year Plan there will be development all over the country and perhaps they will be able to provide institutions to cater to those who are likely to come into this. This is a very vague promise and statement. Advisedly we have omitted to cite instances wherein injustice has been done to the backward classes because we did not want to bring in the past and embitter the feelings. Our idea was not to conduct post-mortem examination. Our anxiety was that suitable steps should be taken so that these communities may advance. One of the dissenting notes makes it very clear. Opportunities should be provided for these Backward Classes who had practically no opportunities for centuries. We should create such conditions in which this class can compete.

Sir, having had the experience of two years in collecting evidence and going round the country, I can safely say that at least it takes three generations wherein the grandsons of these Backward Classes can openly compete in the public examinations. It is not the first generation unless he be a genius like Dr. Ambedkar. Ordinarily it would be very difficult for these Backward Classes to compete successfully in the open examination. Perhaps in the second generation a few may compete and in the third generation they may compete fully. Therefore they say equality of opportunity would be a

(SRI T. MARIAPPA.)

thing which would never appeal to the Backward Class much less help them. Therefore what we advocated was that a few percentage of seats might be reserved for these best men and others can be selected for selection from group of community or communities. That will be the only possible solution because no other alternative solution could be found. This demand for representation in the services and higher education in professional and technical subjects was almost unanimous throughout the country. The urgency and speed with which recruitment is made and works are being executed, requires more educational amenities to be given to Backward Classes to enable them to catch up with the time and only after reserving certain percentage of seats that things can be better after some time.

It is often said that reservation of seats in educational institutions would hamper the progress of advanced classes. We have seen that the advancement of these classes should never be hampered. Our recommendations are to encourage them by means of giving more scholarships, freeships, etc. It was never the intention of the Backward Classes to throw any hindrances on their part. But at the same time the whole leeway should be made up now by providing better amenities and making available seats. If I can say, I saw some of the educational institutions in some of the States in the North. Even with regard to admission of candidates belonging to Backward Classes it has to be made with herculean efforts. In the North it is easy to make out the community by mere names. Most of the students have stated that by merely seeing the names they have been deprived of admission. It is so because most of the educational institutions in the North are private owned and Government aided. They told us their miseries and about almost the herculean efforts made by them to secure admission. Some of the students showed us that after they changed their names they had secured admission. It was all in writing. Therefore human nature what it, being

is, this class wanted only ordinary human treatment and this requires a natural reservation for at least a fixed period of years. They wanted only reservation for certain number of years which can certainly end and ultimately all the classes standing in the same footing. Therefore, with the best of intention the Backward Classes Commission drew up its report and with all the emphasis at my command and all humility to the Government of India, I say that unless these facts are taken into consideration and squarely faced, a situation will develop in the North which will not give rest to the leaders. Large volume of opinion is already growing and it is taking shape in the North and unless steps are taken in time to afford them real relief, I feel thing would not be easy for the State Governments in the North. At the same time I must pay a handsome complement to the Government of India for making immediately larger provision for scholarships to the Backward Classes. Of course the Government of India had to depend upon the list of Backward Classes supplied by the State Governments. Even those lists were not satisfactory but they served as a basis on which future work can be evolved. After taking into consideration all the data we drew up list of Backward Classes for each State. I do not know how the Government of India have enumerated 200 and odd communities in the body of the report. We happened to remarks that the communities are as numerous as about 2000, for in one of the Census reports of the Madhya Pradesh we happened to come across a list of those communities Madhya Pradesh is a meeting ground of East and West. Therefore numerous communities spring up in that particular area. Naturally when communities mix up numerous communities spring up. Therefore almost 2,600 communities were enumerated in one of the Census Reports of the Madhya Pradesh. For each State we have supplied a separate list of communities, to be Classed under Backward Classes. Even there we made a distinction like—a little advanced, a little backward, etc. Therefore the State Governments

BACKWARD CLASSES

can try to render relief to those who are most backward so that they can also catch up with time along with others. It is therefore necessary, as my friend Sri Narasimha Reddy insisted, that the copies of the report should be got from the Government of India and this House should be given an opportunity to discuss those recommendations. The opinion of this Legislature would have the greatest weight because it has the necessary experience to give it to other States. I know there are many cynics who talk very glibly of the experience gained by Mysore in this field. In fact some of them state that there is greater communalism in Mysore than anywhere else. One of the Ministers in the North happened to have a dig at me and told me brilliant boys were not able to secure admission in medical and professional colleges and they had to go elsewhere. But I told him, having regard to the limited number of seats they have to be distributed; simply because a few could not get seat it did not reflect that there was communalism. In fact there was more equitable distribution here than in any other place.

4 P.M.

Therefore, Sir, these problems are human problems. Whatever may be the advance we may have made in other fields, unless we render satisfaction, unless we render justice—I do not say communal justice, but social justice,—it would be difficult. Satisfaction to the people of this country should be rendered; whatever may be the ideals of the legislature, whatever may be the type of society placed before us, whether it is of the Sarvodaya pattern or whether it is the socialistic pattern—the whole thing will be looked at from the point of view of the satisfaction that the individual derives and that can only come when he feels satisfied that he can have social justice at the hands of the Government that is governing them. That could only be done if the advancement in the field of education is not hampered, and the weakest section of the population gets the proper support from the Government; and even in the social sphere the people should feel that they are

socially not inferior to others. It is only then that the psychological satisfaction could be derived and unless there is that emotional integration, Sir, several sections of the population will not integrate themselves, even though we may have an artificial integration in this State.

With these few words, Sir, I would request the Government to kindly get copies of this report from the Government of India and place them for the consideration of this House. I am of the opinion, Sir, that the suggestions of this House in the light of the experience gained should certainly be valuable to the other States, for the problems there are more acute than what they are here. We have made certain important beginnings. Therefore, our experience to other States would indeed be very valuable and the opinion of this House will certainly have a great weight in the Government of India, so that even they on their part should take certain steps to render social justice to the vast body of these Backward Classes.

One thing which might have frightened the Government of India is the vastness of the population of these Backward Classes. Their estimate of the Scheduled Tribes is seven crores. Their estimate of the Backward Classes is in the region of 12 crores. Sir, admittedly the problem is indeed vast as is the population of India. Therefore this should not frighten the Government of India. On the other hand it must spur them to greater effort so that they could see how things are. It is only then that the people will be able to derive the satisfaction through these ideals. Whenever high ideals are placed before the people, they would always judge by the way they are implemented. In fact, we came across many examples where the State Governments have taken steps for the amelioration of the Backward Classes. In the process of recruitment, their claims are entirely ignored. We heard complaints from some States that, whenever new recruits are taken, they recruit people who are known to them and who are socially advanced well whereas candidates belonging to Backward Classes were starving.

(SRI T. MARIAPPA.)

Therefore, we must know that people are too shrewd to be lured away by merely quoting ideals before them. They want concrete examples and concrete implementation of the policies by both the Government of India and the Governments of the States. It is high time that these problems are tackled early and speedily.

With these few words, I heartily support the resolution moved by my friend Sri A. V. Narasimha Reddy.

Sri S. GOPALA GOWDA (Sagar-Hösanagar).—I would like to know from the Government through you, Sir, whether they have received the report of the Commission.

ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ವರದಿಯು ಬಂದಿದೆಯೇ? ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿದೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು Backward Class Commissionನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮಗೆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿ ಕೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ದ್ದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಸಭೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂಕಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾಗಿರತಕ್ಕವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅಂಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಆ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. "Had not been even considered at the State level let alone by the Central Government" ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಲಾರದು ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ. ನಾವು, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಆಡಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಇತರ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ "ಅವರು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಥವಾ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೆಲವರು ಸಿನಿಕ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮವರ್ಗದ ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಆದಿ ತಡೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾದದ್ದೆಂದಲ್ಲ, ಜೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರದ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಮೈಸೂರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ನೋಡಿದರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಏಕಾಕಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಊಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆದಿಕರ್ಣಾಟಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೋ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಬೃಹತ್ತರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತ ಕಳೆದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ಗಗಳನ್ನು (classes) ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲ ಈ ಜಾತೀಯತೆ (castes) ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮವರ್ಗದವರು, ಟೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಗುಂಪುಗಳು ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಬಿಡುವೆ. ನಾನು ಒಂದು ನೋಟಿಯಲಿಸ್ ಕೋಣ (angle)ದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ-ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಹಾಗೆಯೇ Scheduled Castes ಜಾತಿಗಳೂ ಇವೆ—ಜಾತೀಯತೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸುಭದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೊತ್ತಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ವರ್ಗದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಸಮಾಜವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗ, ಮಧ್ಯಮವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಡವರ ವರ್ಗ, ಕೂಲಿಗಾ

ರರ ವರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ, ತುಳಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಜನಾಂಗವಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡಿಗಣಿಸಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದ್ರಾಘಿ, ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅವರು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಾ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಹೊತ್ತು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಕವಿಷ್ಠನವರು ಏನೇನು ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೇನೂ ಅವರ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 'ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 70 ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಕರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ' ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಕೊಡ ತಕ್ಕದ್ದು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ. ಉದ್ದೇಶವೇನಿರುವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ಮೂರ ನೆಯ ಜನರೇಷನ್ ಬಂದಾಗ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪಡೆಯು ವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಈಗಿನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನ ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡಿದರೆ 3 ಜನ ರೇಷನ್ ಅಲ್ಲ, 30 ಜನ ರೇಷನ್ ಆದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಕನಬೇನು, ಯಾವ ರೀತಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಯಾಗುವುದರೊಳಗೇ ಇದೆ. ಸೆನ್‌ಸ್ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲವಾದ ವರದಿಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಿಪುಣರು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ವಾಸರಾ ಗಿಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು ಹಿಂದೆ ಬೆಂ ಗಲೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಭಾಷಣಮಾಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗ ದವರಿಗೆ ರೆಸರ್ವೇಷನ್ ಇರಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಏಕೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದರೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ವಾಸರಾ ಗಿಡುವುದರಿಂದ ಹರಿಜನರಾಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವ ರಾಗಲಿ ಅವರೇ ಬೇರೆ ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಸಮಗ್ರ ನವಾಜ ದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸೇರಿ ಹೋಗುವು ದಕ್ಕೆ ಅದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರಿಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಎಳೆಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಜಾಯಿಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಇತರರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸರಿಯಾದ ಉಮೇದುವಾರರೆಂದು ಗೊತ್ತಾ ದರೂ ಅವರನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ ರೆಸರ್ವೇಷನ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವು ದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲವಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕೂಡ ನವಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನರ್ಹತೆ ಗಳಿವೆ. ಅಂಥ ಅನರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಎರಡು ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯೇನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ; ಊಟ, ಉಚಿತ ವಸತಿ ಇವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿದೆ; ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ರಿಸರ್ವಿಷ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಇವೆಲ್ಲರೂ ದೇವಸ್ಥಾನ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೂ ಅದು ಕಾರ್ಯತಃ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾ ಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಾಲ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂ ಗಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಿರುವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಿನೈ ಮಾಡಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪರಿಣಾಮ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಸಮ ಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರೂ ಕೂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಜನಾಂ ಗದ ವಿದಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿ ಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಶೇಕಡ 70 ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಾಸರಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ನೀವು ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಬೇಕು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ 6 ವರ್ಷಗಳಾದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕ ಳಿಗೂ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಈ ದಿವಸ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)

ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸುಧಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅರಂಭ ಶೂರತ್ವದಲ್ಲೇ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ ಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯಗತವೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60 ಭಾಗದವರು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನರಿಯದವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ತರುವುದುಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಾರದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಳವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನಾಚರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿರುವುದು, ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸತ್ಯದಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು, ಅವರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಇರಬೇಕು. ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರ ವಿಷಯ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಗುಡ್ ಹ್ಯೂಮರ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗದ ಹಾಗೆ ಆತ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶ ನೋಡಬೇಕು. ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ಹಾರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೋದಾಗ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವಿದಿಯಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲೆ ತಾಗ ಇತರರು ಹರಿಜನರೊಂದಿಗೆ ಊಟ ವಸ್ತ್ರವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಜನರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ವಸ್ತು ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದರೆ ಆಗಲ, ಹೊರಗಡೆ ಮನೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಿ, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆ ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕೆಲವು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದೇಹೋದರೆ ಮೂರು ಜನರೇಷನ್ ಅಲ್ಲ, ಮೂವತ್ತು ಜನರೇಷನ್ ಆದರೂ ಈಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಬಾಕಿ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

* ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ನೆಲಮಂಗಲ-ಅನುಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಆ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದು ವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿನಡೆಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಳಿಸಿರೂ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಾರಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗಿರತಕ್ಕ ಅನಾನುಕೂಲ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಒತ್ತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇದುವಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಮಾಜಗಳ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಭಾರತ ದೇಶದಾದ್ಯಂತವೂ ತಿರುಗಿ ಸಮಗ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶೇಖರಣೆಮಾಡಿದನಂತರ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದಂಥ ವರದಿಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಬಂದಿದೆ. ಅಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದಿರುವುದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ನಾಚಿಗೆಗೇಡಾದಂಥ ವಿಚಾರವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಇದು ಬಹಳ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಸಾಮಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಅಪುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಟೋಮ್ಯಾಟಿಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವುದಾಗಿ ನಾವೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದುರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು ? ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಡತವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ 300 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಸ್ವೇಂಚ್ಛಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಹತ್ವ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಆಹಿಂಸೆಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಈ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೋ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಆ ಮನು ಎಂಬ ತಕ್ಕವನು ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಯಾವೊಂದು ಸರ್ಕಾರವೂ ಅನುಸರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಾತ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ “ ಸರ್ವೇಜನಾ ಸ್ವಾಮಿನೋಭವಂತು,” “ ಆತ್ಮಾ ನಂ ನರ್ವಭೂತೇಷು”, “ ಆಹಂ

ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತಿ", "ನತ್ಯಮೇವ ಜಯತೆ", "ನಾನ್ಯತಂ ಪುಣ್ಯಂ" ಎಂದು ಇತ್ಯಾದಿ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಈ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದಂಥ ಕಾಲಬಂದಿದೆ. ಈ ಪಲ್ಲವಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಲವೂ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂದಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಪಲ್ಲವಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಒಂದು ರಾಜನೀತಿ ಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಆಡಿಪಾಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾವೀ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೊಸರಾಜ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರು ವುಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, we have to take the spirit of the Constitution. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಜನರು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ Equality of opportunity ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ? Every human being, man or woman, has got a nose and two eyes; therefore they are equal ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ರಾಜಿಗಳಿಗೆ ನಾವೀಗ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಧರ್ಮವನ್ನ ಸಾರುತ್ತಿರುವಂಥ ಜನರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದು "ಮುರಾರಿ-ಇಪ್ಪತ್ತು" ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನಿಜವು ಈ ರಾಜ ಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರೇ ಹೇಳಲಿ ಆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನೆಹರು ಅವರೇ ಹೇಳಲಿ ಅಂಥ ಒಂದು ಪದವಿ ಯಾರಕ್ಕೇ ಇರಲಿ ನಿಜವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯವಾದ್ದು. ಈಗ ರಸಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಘಟ್ಟಿನವರುಳ್ಳಂಥ ಜನರಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟ. I am not directing my voice entirely towards Nehru. There is something wrong somewhere. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಫೇರ್ ಹೋಲುತ್ತಿರಾ ಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇ ಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರದಿಯು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಆ ನುಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಮಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ವರಿಯಪ್ಪನವರೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅದನಂತರವು ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಗೆದಿವಿರತಕ್ಕಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆ human dignity or equalityಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವೀಗ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಬಿಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೇನು? ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಬಾಯಿಬಿಡಿದು ಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು "ನಾವು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ನಾನೇ ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊ ಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸದಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಎಂಬ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂ ದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಮನುಚಕ್ರ ವರ್ತಿಯೇನಾದರೂ ಈ ಹೊತ್ತು ಜೀವಂತನಾಗಿ ದ್ದಿದ್ದರೆ—ಈ human dignity or equality

ಅನ್ನುವ ಪದಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೆಲೆಯಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತನು ಮೊದಲು ಈ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಜಾ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. It is giving some people whom I like. What is that policy in the name of democracy? ನಮಗೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದೆ. ಆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರಪ್ಪ-ನೆಹರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತ ಎಂಬ ಈ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೇ ಆ ತಿರುಮರೆಯ ಲಾಜಿಕ್ಕಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. When we talk about Backward Classes and Scheduled Castes they say "Your cry is not substantial". ಪಾಸ್ತ ವಾಂತ ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ತಾನೆ ಏನು ಸಾರ್ಥಕ? ಹಾಗೆ not substantial ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಪುನಃ ಆ ಆವಡಿ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪಿಯಲಿಸ್ವಿಕ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಸೊಪ್ಪೆಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾಗಿ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆ "ಪ್ಯಾಟ್ರನ್" ಎಂದರೇನು? ಆ ಅಮೆರಿಕಾದೇಶದ ಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಬೆಳೆಯುವಣ್ಣಿನ ಸೋಪ್ಪಿಯಲಿಸ್ವಿಕ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಆಫ್ ಸೊಪ್ಪೆಟಿ ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದರಂತೆ ಒಂದು ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಅವರು ಆ ಆವಡಿ ಅದಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಆ "ಪ್ಯಾಟ್ರನ್" ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ನತ್ಯ ಬಾಳುವಂತಿಲ್ಲ. There is something wrong in this process. There is much confusion, ಆ ಬ್ಯಾಕ್ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 2½ ಸಾವಿರ ಜನಾಂಗವಿದೆಯೆಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಷ್ಟು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ! ಈ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವೆರಿ ಬ್ಯಾಕ್ವರ್ಡ್ ಎಂತಲೂ ಪೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೇನು? ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನೂ ಆ ಹಳೆಯ ಸೂಪರ್‌ಸ್ಟಿಷ್ ಭಾವನೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಒಬ್ಬ ಯಾರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ - ಗೆಜೆಟೆಡ್ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಬಂದರೆ ಆತನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಷ್ಟೇ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆತನಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೊಂದು ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಬಹಳ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. Special treatment for special ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಗಳಿ ರುವಾಗ ಮೇಲಿನಿಂದ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬರು ತ್ತದಂತೆ ನಾವದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಬೇಕಂತೆ! ಇದ್ಯಾವ ವಿಚಿತ್ರವೋ ನಾನು ಕಾಣೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ನರಗಳು ಗಡುಸಾಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಅವರಿಗೇ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ಒರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ ದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. There is inconsistency between the State Govern ment and the Central Government. ಇದರಿಂದ ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಮಂಟ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಂಶ ವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆಯಿದ್ದಂಥ ಆ ಬೆಳೆ ಜನರ ಸರ್ಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.)

ವೇನಿತ್ತೋ ಅದರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳೇ ಇಂದೂ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಏನೆಂದರೆ—ಆ ಬಳಿ ಜನರ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗಿ—ಬಳಿ ಚೋಪಿಯವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಏಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬಾರದು? ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ಹೇಳಬಹುದು! Why wonder? ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳೆಲ್ಲ ಅವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮೇಲೆ ಜನರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಅವಧಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ “Land to the Landless” ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದು how grand it is! ಆದರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮೊದಲು ಚೆನ್ನೇನಿಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ತಿರುಪಡಿ ನೂಟಿಸಿ ಎಂದರೆ ಈಗ ಅವರು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. What a foolish argument is this! ಹಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ಯಾವಾಗ ತಾವು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೋ ಅಗ ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂದೇ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೂ ಮತ್ತು ಆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೂ ಬೆರೆ ಮತ್ತು ಗೌರವ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಿರುವುದೇ ಒಂದು ಇಲ್ಲ ಕಾರ್ಯತಃ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಮನೆ ಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಏಕೆ? ಈಗ ಅನೇಕ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆಯ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ, ನೀರಿನ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ, ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ, land to the landless, home to the homeless, food to the hungry ಎಂದು ಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೇ ಶಿವಾಯಿ the country is not prepared for it. There is something wrong. You start serving on the side of the Harijans if they stand in line. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಈಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ hotch-potch policy ಆಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹಾಕಿದರೆ ಅಲ್ಲ ತಾವು ಕಟ್ಟಿಸುವುದೊಂದು ಗೋವುಕಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ರಿಫೋರ್ಮಗಳನ್ನು ತರಿಸುವುದು, ಹೀಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುವುದೇನು? That is the will of the people ಎಂದು. Students of politics ಏನಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ‘the difference between implications of the general ‘will’ and the will of the all’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ಜನರಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದೇ ನಮನಾಗಿರುವ ಮೂಲವನ್ನು ಎಣಿಸುವುದು. It is a definite will which is capable of being good to the entire community.

ಆ will ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ. ನಾವೀ ದಿವಸ ಈ ನಿಮ್ಮ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಸ್ಕೀಂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆ ನಮ್ಮ ನೆಹರೂ ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಏನೊಂದು ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಅವರ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಾದುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅವರ ತಪ್ಪನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ there is something wrong somewhere. ಅದನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

ಇನ್ನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಒಂದು group of human beings elevate ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನು data ಇರಬೇಕೋ, ಏನು information ಇರಬೇಕೋ, ಏನು ಅವರಿಗೆ sources ಇರಬೇಕೋ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಇವರು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರಗಳು. ಇದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ-ಭಂಗಾರ ಹುಡುಕಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ treat ಮಾಡಿದ್ದರೆ reformationಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಮಾಜದ ಅಗು ಹೋಗಿರುವುದೇನೆಂದೋ ಅವೆಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ sphereಗೆ ಬಂದಿವೆ. Today the arena of politics seems to be deciding the fate of human beings, at least in India. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Government should become genuine, powerful and strong. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ Backward Class ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು programme ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಟುಗಳನ್ನು ಮೆರಿಟ್‌ಮೇಲೆ ಕೊಡದೆ ಇತರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ವಿಚಾರವು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಶೇಕಡ 90 ನಂಬರು ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೆ ಸಿಟು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಹಕ್ಕು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ we have to elevate them ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಸಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, he deserves, he must be given ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕು. They should tolerate the custodians of the Constitution to equalise these things. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು wholesale survey ಕೈಗೊಂಡು ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿಗಲಿ ಸರ್ವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ

(Ten Year Plan) ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ (ರೇವನ್ಯೂ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಫಾರ್ಮಿನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ Backward Class Commission ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೆಳೆದೇಕೊಂಡು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಮಿಷನ್ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೊರಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆ ವರದಿಯು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ basic principles, ಮೂಲತತ್ವಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಮೂಲತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರುಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಲು ಯಾವ criteria apply ಮಾಡಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ service representation ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ, ಭೂಮಿಕಾಣಿ ಅಸ್ತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ, ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರೇ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದವರೇ ಎನ್ನುವುದರಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತರಹ criteria ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಅಥವಾ ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ Backward Class, ಈಗ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ ಜಾತಿಗಳನ್ನು Backward Classes ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಸಲಹೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 2,399 ಜಾತಿಗಳಿವೆ.

ಶ್ರೀ ವುಹಮ್ಬಡ್ ಇಮಾಂ (ಜಗಳೂರು).—ಅವ ನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತುಪುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಈ 2,399 ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ 913 ಜಾತಿಗಳು ಹನ್ನೊಂದು ದೊವರೆ ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. Scheduled Castes and Tribes ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟು 18 ಕೋಟಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು 913 ಜಾತಿಗಳ ಮತ್ತು Scheduled Castes ಮತ್ತು Tribes ಇವರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯಾಯಿತು. 2,399ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನುಳಿದ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಹುಭಾಗದ ಜನ ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಜಾತಿಯಂತೆಯನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪತ್ತಿನ ಮಾದರಿಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯ. ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕತೆಗೆ, ಭದ್ರತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಿರುತ್ತದೆನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ criteria ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ criteria ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋಂ ಮಿನಿಸ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ವಿಷಯವು ಭಾರತದ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬರಬಹುದು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ Backward Classes ಯಾವುವು ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾದದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳವರು ಇಷ್ಟು ಉತ್ತಮದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಹೇಳುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಸೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಎನೆಯದಿಂದ explain ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.)

ಹಿಂದುಳಿದವರು, ದೀನರು, ದಲಿತರು, ಇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ತೋರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದು ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಆಪಾದನೆಗೆ, ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ, ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೋ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್‌ಗಳ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ, ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ, ಬೃಹದಾಕಾರದ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ, ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪರಿಣಾಮ ಆಶೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇರಬಹುದು. ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾವು ಹೈತ್ಯರ್ವರ್ಗವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. 'Rome was not built in a day' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಕಷ್ಟ, ನಷ್ಟ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರುವಾಗ ಒಂದೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪರ್ವ ಪ್ರಕಾರ, ಒಂದು ಜಯಪ್ರದವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ಅವುಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಾವು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವೇನಿದೆ, ಈ ಠರಾವಿನ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವೇನಿದೆ ಆ ಉದ್ದೇಶದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು; ಅದು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಲ್ಲ; ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕೂಡ ತಪಶೀಲಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಮಿಷನ್ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಬಹುದು, ಕೆಲವು ಹೊಂದದೆ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವವರಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಬಂಡಿತ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಯಾರಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುವನ್ನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಷ್ಟು

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನೂಕು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತತ್ಸತ್ಯ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೂ ನಿರ್ಣಯ ಹೈಲಿ ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವೂ ನೀವೂ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಾಧಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಸುಧಾರಿಸುವುದಾದರೆ ಸಲಹೆಯನ್ನೊಂದಿಗೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನೂಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ.—ತತ್ವ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೇ?

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—As it is, it is not desirable to accept the resolution. So, I would appeal to the Hon'ble Member, in view of the assurance given by Government, to withdraw the resolution. The resolution is not very happily worded.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I am unable to reconcile with the Hon'ble Minister when he stated that the resolution is not happily worded. I want to know on what basis he says that.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I wish to assure the Hon'ble Member that Government is second to none in implementing such of the recommendations which the Backward Class Commission has made which are results in the upliftment of the Backward Classes. In the light of the assurance, I request the Hon'ble Member to withdraw the resolution.

Sri A. V. NARASIMHA REDDY.—I request permission of the House to withdraw the resolution.

1956] RESOLUTION NO. 5. STEPS TO BE TAKEN FOR THE AMELIORATION OF 1947

BACKWARD CLASSES

Mr. SPEAKER.—Does the House permit the Hon'ble Member to withdraw his resolution ?

Classes including the Scheduled Castes and Scheduled Tribes.”

Motion was adopted.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—No.

Mr. SPEAKER.—Then I shall put it to the vote of the House. The question is :

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn to meet at 12 O'Clock tomorrow.

“ That this Assembly is of the opinion that the recommendations of the Backward Class Commission be examined by the Government and suitable steps taken for the amelioration of all the Backward

The House adjourned at Fifty-eight Minutes past Four of the Clock to meet at Twelve of the Clock on 25th September 1956.
